

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
AFDELING VERBINDINGEN
LANGE HOUSTRAAT 28 'S-GRAVENHAGE

'S-GRAVENHAGE, 21 Mei 1952

Ref. No. 6000

AAN: ~~MIN. VOOR UNIEZ EN OVERZ. RIJKS-~~
DELEN.

Fotocopie nr: 55105

FC

CODETELEGRAM

MF
WIND LP
BZ
KK

Plaats van afzending: D J A K A R T A

Datum van afzending: 21-5-52

Inhoud (Paraphrase) —

Datum van ontvangst: 21-5-52

Minister - Distributie
1. Min. U.O.
2. Staatssecr.
3. Ter behandeling van
4/5. Verzameling Kabinet

Rab

CONFIDENTIEEL

Mede bestemd voor Stikker.

Gisterenavond sprak President Sukarno ten paleize een rede uit ter herdenking van de 44ste verjaardag van de "dag van het Nationale Reveil".

De President verklaarde hierin, dat de strijd tegen het kolonialisme in Indonesie is geeindigd. In Irian viert het echter nog hoogtij.

De onafhankelijkheid heeft nog geen volmaakte democratie gebracht, aangezien de veiligheid nog niet is verzekerd en nog geen algemene verkiezingen konden worden gehouden. "Wij dachten, dat de onafhankelijkheid dadelijk volkswelvaart en sociale rechtvaardigheid zou brengen, maar tot nu toe moeten wij gillende roepen om volkswelvaart en sociale rechtvaardigheid. Wij dachten, dat de onafhankelijkheid dadelijk de banden met landen zou kunnen verbreken, die nadelig zijn voor volk en Staat, maar tot heden bestaat de Indonesische-Nederlandse Unie en er bestaan ook nog voor ons nadelige artikelen van de RTC".

Men is zich voldoende ervan bewust geweest, aldus Sukarno, dat de onafhankelijkheid slechts mogelijkheden heeft geopend, mogelijkheden die alleen door grote inspanning verwezenlijkt kunnen worden. Na zijn instemming te hebben betuigd met de door een groot aantal partijen afgelegde "gezamenlijke verklaring" zegt Sukarno: "natuurlijk moet er dadelijk naar worden gestreefd, dat overeenkomsten, nadelig voor volk en Staat, worden geannuleerd of gewijzigd; natuurlijk moet West Nieuw Guinea onvoorwaardelijk onder het gezag van de RI komen".

Nogmaals terugkomende op de RTC en Irian vraagt de President "wie voelt het niet als een plicht om ten aanzien van overeenkomsten met andere staten alle overeenkomsten te herzien, die nadelig zijn voor volk en Staat. Zowel de Indonesische-Nederlandse Unie als enkele andere bepalingen, die het resultaat zijn van de RTC, of welke andere overeenkomsten dan ook, die nadelig zijn voor het volk en die nadelig zijn voor de Staat, moeten wij trachten te wijzigen of te annuleren, op een wijze, overeenkomstig de positie van de Staat, want wij vormen thans een Staat.

En Irian ?

Het is niet meer dan natuurlijk, dat Gij West Irian in Uw verklaring hebt opgenomen. Irian is ons gebied en Irian moet onvoorwaardelijk onder ons gezag teruggesteld worden. De argumenten hiervoor behoeft ik hier aan niet toe te voegen. Gij zijt ongetwijfeld zelf "vol argumenten" voor het terug eisen van West Irian en voor "het tot stand brengen van eenheid in standpunt, program en maatregelen" (zo als Gij hebt besloten) om die

Ter bevellinging van code-verbindingen zijn o.a. de volgende punten van belang:—

- 2 -

1. Op een codetelegram mag telegrafisch niet in open taal worden geantwoord.
2. Over de inhoud van een codetelegram mag niet met verwijzing naar dat telegram per telefoon worden gesproken.
3. Dossiers, welke codetelegrammen bevatten (ook in paraphrase), dienen veilig te worden opgeborgen.
4. Kladdpapier, carbonpapier en dergelijke verband houdende met codetelegrammen dienen te worden verbrand (versnipperen is niet voldoende).
5. Afschriften van paraphrasen van codetelegrammen mogen uitsluitend door afd. Verbindingen worden vervaardigd.

Ref. nr. 6000

CODETELEGRAM

CONFIDENTIAL

eis te versterken. Door straks "eenheid te scheppen in standpunt, program en maatregelen" om West Irian terug te brengen onder het gezag van onze Republiek, volbrengt Gij Uw plicht als een geeerd volk. Ik wil hieraan slechts een enkel woord toevoegen, gericht tot het volk van Nederland en de volkeren van de gehele wereld. Dit woord is het volgende:

De atmosfeer in de wereld wordt steeds meer duister en niet helderder. Steeds meer wolken trekken zich samen, maar het vuur van de nationale aspiraties dooft niet door de toenemende bewolking. Het Irian vuur blijft in ons hart branden. Dit vuur laat zelfs meer en meer op. Wanneer wij thans de onderhandelingen met Nederland over de status van West Nieuw Guinea, in afwachting van het houden van algemene verkiezingen in Nederland, uitstellen, moet dit niet worden opgevat als het uitstellen door ons van onze nationale eis. De onderhandelingen hebben wij uitgesteld, de onderhandelingen hebben wij tijdelijk stopgezet, maar onze eis blijft onveranderd, deze eis blijft gehandhaafd, deze eis blijft onze gehele geest beheersen. Wij zullen hem steeds weer naar voren brengen, gesteund door de volle dynamiek van ons volk, totdat West Nieuw Guinea aan de RI wordt teruggegeven".

Sukarno heeft hiermede weer eens zijn gemoed gelucht over de Unie en de aandacht gevestigd op Irian, ditmaal zonder op de gebruikelijke onaangename wijze Nederland hierbij scherp aan te vallen.

In verschillende toonaarden herhaalde hij weer zijn oude liedje van de noodzaak tot eenheid en samengaan voor een in zeer algemene termen omschreven doel, waarbij hij nalaat constructieve middelen ter bereiking daarvan aan te geven, hetgeen het steriele karakter van dit soort opwekkingen accentueert.

Aan de ondertekening van de door vertegenwoordigers van 62 organisaties en partijen onderschreven "gezamenlijke verklaring" is niet deelgenomen door Masjumi, PSI en Partai Katholik. De communistische achtergrond van collectieve verklaringen als deze is in genoemde groepen aanleiding geweest zich afzijdig te houden, aangezien zij terecht de communisten geen gelegenheid willen geven tot misbruik van nationale gevoelens te eigen behoefte. Bovendien, is aldus van Masjumi-zijde aangevoerd, heeft Sukarno in 1948 verklaard, dat de verjaardag van het Nationale Reveil slechts om de tien jaren zou worden herdacht.

De tekst van de "gezamenlijke verklaring" laat ik per telex volgen.

LAMING 482. *W*

Ter bevelling van code-verbindingen zijn o.a. de volgende punten van belang:—

1. Op een codetelegram mag telegrafisch niet in open taal geantwoord worden.
2. Over de inhoud van een codetelegram mag niet met verwijzing naar dat telegram per telefoon gesproken worden.
3. Dossiers, welke codetelegrammen bevatten (ook in paraphrase), dienen veilig opgeborgen te worden.
4. Klappapier, carbonpapier en dergelijke verband houdende met codetelegrammen dienen verbrand te worden (versnipperen is niet voldoende).
5. Afschriften van paraphrasen van codetelegrammen mogen uitsluitend door de afd. Verbindingen vervaardigd worden.